

Tres anècdotes de teatre d'aficionats

Un relat de: [Nonna Carme](#)

Els Pastorets de Josep Maria Folch i Torres

A escena en Rovelló , un dels pastorets , estira del ronsal d'un ase imaginari. (Les companyies d'aficionats no tenen massa pressupost i recorren a la imaginació del públic assistent que supleix amb generositat les mancances que l'escassetat de pecúnia evidencia.)

Perquè sigui més creïble , entre bastidors , un altre actor estira també la corda , amb tan mala fortuna que aquesta es trenca, fent caure assegut a terra, al pobre Rovelló, (que en la vida real, és el senyor Gaudenci , té cinquanta cinc anys i és posseïdor d'una calba impressionant, que oculta per a les representacions, amb una perruca d'allò més escaient.)

Al caure , la perruca : ZIIIIUUUU !!! surt volant i travessa l' escenari provocant sorolloses riallades a la concurrència.

El foc sota la pell (No recordo l'autor)

8 de Desembre .Festa major d' hivern. El teatre ple a vessar L' escena mostra a un dels actors que arriba del carrer i quedant-se amb el tors nu ,exclama :

Quina calor !

Del pati de butaques un espontani fa sentir la seva veu :

Serà a l'escenari perquè aquí baix ens estem pelant de fred.

Precisament aquell dia la calefacció va decidir anar-se'n a fer punyetes.

Les papallones són lliures . De Leonard Gershe

Després d'una emotiva escena en la qual la protagonista palesa la seva sensibilitat amb una cataracta de llàgrimes cara avall , els aplaudiments ensordeixen la sala .

Ningú ha sabut mai que una "oportuna" pestanya se li havia ficat al ull.